

İttifaklar Bir Referans Noktasıydılar 60

– Uraz Bayram · 12 Ekim 2022

60

Kardeşiyle evli olduğu belirtilen İbrahim figürü, ilahi dönemin hukukuyla anlatılan bir hikâyecilikti. İttifakı dönemin ilanen kardeşleriyle temasını kopyalayan köleci başlangıcın köleci söylemidir.

İbrahim'e çocuk veren ya da İbrahim'e çocuk vermeyen kadın figürü de ittifakı dönemin hukuku içindedirler. İbrahim'e çocuk veren ana rolü ile babası belli çocuğu doğuran Hacer figürü köleci dönem hukukudur. Hacer mahreçli çocuğunun İbrahim'e mirasçı olması da yine köleci hukukun figürüydü.

Fakat Hz. İbrahim tüm ihtişamıyla köleci oluşumun içindeydi. Her iki döneme ait davranış çelişkilerinin kendisine giydirilmiş olmasıyla tarihsel bilinci taşımasının ihtişamıydı. Hikâye İbrahim üzerinde iki dönemin hukukunu da bağdaştırmak isterken İbrahim tamamen monarşin bir El mantığı ihdasçısı ve El mantığı ihsasçısıydı.

İnsanlık kolektif davranışla, mülk sahipli davranışların hem sosyal, hem toplumsal uyumsuzların bağdaştırılma, sancılarını çekiyorlardı. Hz. İbrahim iki arada bir derede kalmakla kimi kolektif anlayışlı sosyal hukuku da monarşi içine adapte ediyordu. İbrahim iki sürecin bazı olgularını bir arada götürüp bağdaştıracak olan figürdü.

İbrahim yaşamış olsun veya olmasın; İbrahim eksenli anlatımlar geçen sürecin ve şimdi olmakta olan sürecin geçiş dönemli hukukunu belirtmekle hikâyesi tarihsel motifliydi. Bu motifler sosyal mantığa göre söylenmişlerdi.

Her bir döneme ait anlatımların tarihsel bilinci kutsal söylem olduklarından, çelişmeleri atlanamıyordu. Kutsal oluş, korumacılık söylemiydi.

Eski anlatımların kolektif anlatımlardı. Şimdiki köleci anlatımlar özelleştirmeci anlatımlardı. Bu nedenle eski geleneğin güncel anlatımlara ters düşüyor olmasından ötürü çelişkiler doğuyordu.

İttifakların ilanen kardeşi olan karşı grup "kardeşlerle yatma meşruiyeti", köleci dilde özelleşecekti. İbrahim Sara'nın kardeşiydi" söylemi de İbrahim'in ilah kardeşiyle evli olma meşruiyetini belirtiyordu.

Bu gibi söylemler ittifakı süreçle, köleci süreçteki devamlılığın ve ittifakın geleneği içinde aldığı motifleri kendisine göre söylemekle; kendisini kolektifi geri gönderili bağlarla meşru etmenin ifadesiydi.